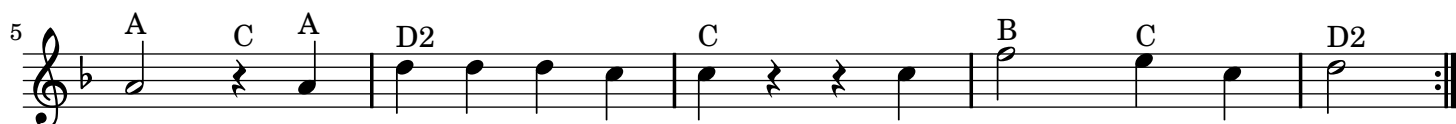

Píseň slunce

puťáková

Ref. 1. Sí - la slun - ce v nás, spá - lí kaž - dou
Sí - la slun - ce v nás, spá - lí kaž - dou

hráz, tak ser - vi o - ko - vy a z pout smíš vy - plout.
hráz, zlý rád pře - tr - hej, jsi přes svět - la troud.

1. Ať pří-boj v na-ších ži-lách na-rá - ží na břeh a v ře-čiš - ti

srd - cí tep hřmí. A ví - tr z pó - lů zběh, nám chří - pí dá dech, by

z kos - tí ka - men - ných a z hlín pla - men dých nám ži - vot do dní.

2. Z paží pučí síla, hlas soví ve vlasech,
když moudrý svit noci svět zří.
Na vlčích instinktech, jež dní zbrousil běh,
do ctností spletených, co z lých s láskou svých
nový život smí vzít.

Intermezzo

3. Když zlo dědictví spílá a chví se v kořenech,
chcem krajinu krví svou ctít.
Zavřít koloběh — těl splín padne v mech
a prach přikryje sních. My jdeme v paprscích
s ním život dál žít.

Intermezzo

Ref. 2. Síla slunce v nás spálí každou hráz,
tak servi okovy a z pout smíš vyplout.
Svíce svobodná v duši plane nám,
zlý řád přetrhej, jsi přec světla troud.

Ref. 3. Síla slunce v nás spálí každou hráz,
tak servi okovy a z pout smíš vyplout.
Svíce svobodná, Inis Mona,
tak dej světu jas, než vezme jej čas.